

Vadrucza vadászat a Sóóron.⁷⁴

Mai napság, midőn a gyakran ismétlődő szárazság a művelődés hatalmas karjával egyesülve a mocsárokat egymásután kiszáritgatja, majdnem a ritkaságok közé tartozik Vadrucza vadászatáról hallani valamit. Pedig mily kedves annak megemlítése különösen az oly vadász előtt, a ki főleg azon vadnemek iránt viseltetik előszeretettel, a melyek bizonyos területektől függetlenek lévén, inkább az egész nagy természetet nevezik hazájoknak.

A mintegy 1000 kat. hold terjedelmű Sóór, a mely részint mocsaras rétekből, részint buja tenyészetű éger erdőből áll, Pozsonytól 1½ mérföldnyire északkeletnek a kis kárpátok lábainál terül el és Szt. György város tulajdonát képezi. A hegyek között összegyűlő vizek kicsi patakokká egyesülve, mind e mocsárba ömlenek, s csak igen ritkán esik meg, legföljebb rendkívül száraz esztendőkből, hogy e patakocskák kiszikkadnának, és a Sóór mocsár jellemét elveszitené. A hegyekből eredő viz ezen mocsárnak bizonyos üdeséget kölcsönöz s talán ennek köszönhető főleg, hogy évenként a ruczák ezrei telepednek le benne és a költésre oly előnyös égeresben fészkelnek.

A vadászati jog e mocsáros területen Szt. György városát illeti, a mely azt három éves idő szakokra szokta bérbe adni, még pedig a nagymérvű verseny következtében meglehetősen nagy áron.

A vadászatot jelenleg egy pozsonyi társaság bírja bérben 525 fton.

A társaság 20 tagból áll, és a vadászatot évenként azon időben kezdi meg, midőn a fiatal ruczák szállani kezdenek. Csodálatos, hogy ez rendszeren június 16-a körül szokott történni; csodálatos, mert minden vadász előtt ismert dolog az, hogy a vadrucza fiak rendszeren július 20-a körül, nem pedig, mint a Sóóron szoktak, június közepe táján kezdenek szállani. Ezen

feltűnő eltérést a korai növény tenyészetnek és a lehető nyugalom megóvásának tulajdonitom.

A vadászat évente az esti lessel szokott kezdődni, később azonban minden vadász tetszése szerint gyakorolhatja azt.

Mint rendesen, úgy az idén is június 17-e tüzetett ki a vadászati idény megnyitására; képzelni lehet, mily lázas izgatottsággal eltelve várja minden vadász a megnyitási napot, mert addig már a legutolsó szalonkát is régen elfelejtette volt; új vágyak dagasztják kebelét, és mind ő, mind kutyája kipihenve várnak új munkára.

A várva várt nap végre elérkezett: délután pont 6 órakor megindult a 20 tagból álló vadásztársaság a leshelyre, s alig érkezék meg, már durrogni kezdtek minden oldalon fegyverei. A tapasztalatlan fiatal ruczák óktondiasan huztak keresztül-kasul a tér fölött majd csapatokban, majd egyenként. Mily nagy lehetett számuk a megnyitás napján, következtetni lehet a megszámlált ezer és néhány lövés, — és az elesett 200 rucza után.

S így megy ez most habár csekélyebb eredménnyel is napról napra, úgy hogy az eddig elejtett ruczák számát 1000-re lehet tenni; és ha a mocsár pár jó eső által új táplálékot nyer, akkor a társaságnak kilátása lehet még pár élvezetes esti lesre.

Előbbi években a rucza vadászat a Sóóron még kedvezőbb eredményeket mutatott fel, mert néha 7—8000 ruczát is fogtak vagy ejtettek el. Habár az idei esztendő ezen összegekkel nem is versenyezhet, azért a Sóóri ruczavadászatot még mindig rendkívülinek nevezhetjük, mert mai napság ugyan kevés vidéket fogunk lelteni, a hol aránylag oly csekély területen és rövid idő alatt majdnem másfél ezer ruczát lehetne löni.

Nagy változatosságot a fajokban nem igen lehet észlelni: a nagy ruczán (dunai rucza = anas boschas) kívül csak pár kisebb faj jó elő.

Meddig fog e szép rucza vadászat tartani: ki tudhatná? Gondolni, mondhatnám hogy félni lehet azonban, hogy itt is, mint

mindenütt, rendelkezhetni fog az előre haladó mivelődés a természet ősállapota fölött, és gondosan huzott csatornák által a mocsraat is lefogja csapolni: a midőn majd a vízi vadászat tekintetében ugy is annyira megrövidített vadásznak nem marad egyéb a mult szép emlékénel. Róth József.

A fogoly-jérczek kimélése vadászat közben.

Küszöbünk előtt levén a fogoly idény, nem hagyhatom szó nélkül a részint általom, részint több vadásztársaim által évek hosszú során át tett abbeli tapasztalatomat, hogy a foglyok közt jóvaltöbb a him mint a jércze.

Sokat gondolkoztam már rajta, mint lehetne rajta segíteni, hogy szaporaságuk nagyobb legyen; mert azt hiszem, s talán a vadászközönség egyetért velem, hogy a fogoly tenyészetet a mennyire tőlünk telik ápolni s elősegíteni kell. A foglyok ugyanis a mezei vadak közt talán legkevesebb kárt ókoznak; izletes és igen finom husok miatt pedig mind egészséges, mind beteg embernek a nyári — nehezebb hus eledelt alig szenvedő hónapok alatt — igen kívánt és egészséges sültet nyujtanak.

A mi a himek mennyiségét illeti, legjobban kitünik ez a párzás idején, midőn hármát négyet találhatni egy jércze körül böstörködni, szerelmeskedni; a fiatal menyecskét egészen megzavarják szerelmi ostromaikkal, nem hagynak időt neki fészekkészítésre, mig aztán a tojás-ideje egyszerre elérkezvén, szanaszét rakja le azokat, s csak egy részöket költvén ki, a többi záppá válik, s a tenyészetre nézve elvész.

E bajon lehet segíteni; nézetem szerint pedig legcélszerűbb, ha a két nem közti arány kiegyenlítése végett először is a jérczéket kiméljük; a felesleges kakasokat pedig annak idején lelövöldözzük. A veresebb tollazat, s a begyen levő nagy barna folt eléggé jelezik ugyan a kakast, mindemellett is hidegvér, tapasztalat, s éles szem szükséges felismerésére, hogy helyette jérczét ne lőjjünk le, s így a bajt még ne tetézzük.